Światowy Dzień Modlitwy

Bóg ma dla nas plan

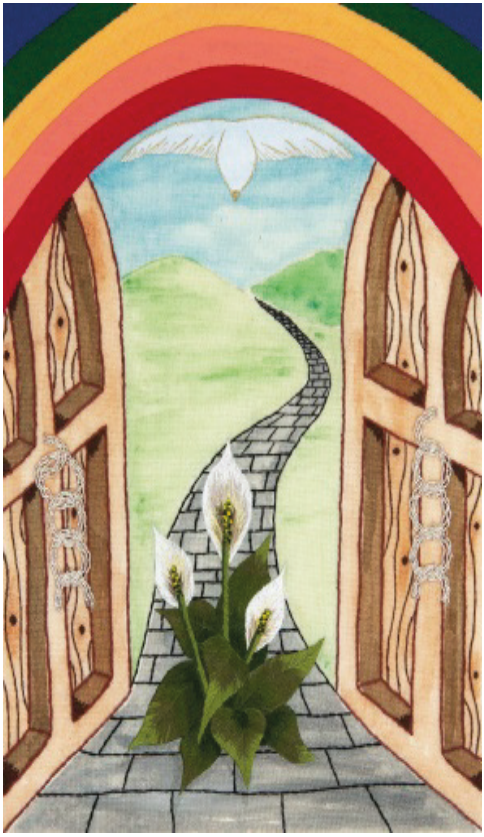

Liturgia z Anglii, Walii i Irlandii Północnej

4 marca 2022 roku

Tłumaczenie liturgii
Hanna Tranda

Redakcja
Urszula Jurow
Hanna Tranda

Tłumaczenie i opracowanie pieśni
Ewa Kononienko-Pawlas
Elżbieta Pawlas

Tłumaczenie biogramu autorki i opisu obrazu
Ewa Wysogrocka

Skład
Bożena Giemza | www.warto.cme.org.pl

**Porządek nabożeństwa przygotowany przez
Komitet Krajowy Światowego Dnia Modlitwy
z Anglii, Walii i Irlandii Północnej.**

Cytaty biblijne pochodzą z: *Biblia Ekumeniczna to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu z Księgami Deuterokanonicznymi*, Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa 2017.

Pieśni wykorzystano za zgodą i przetłumaczono na język polski.

*Temat liturgii Światowego Dnia Modlitwy na rok 2023
pod hasłem: **Słyszałem o Twojej wierze**, przygotuje
Komitet Krajowy Światowego Dnia Modlitwy z Tajwanu.*

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY

Światowy Dzień Modlitwy Kobiet o 130-letniej tradycji skupia wokół siebie chrześcijanki różnych wyznań. Wspólną modlitwę kobiet w intencji biednych, bezrobotnych, pokrzywdzonych na skutek wojny domowej w Ameryce Północnej i napływu biednych emigrantów z Europy i Azji, zainicjowała w 1887 roku Mary Ellen James z Kościoła Prezbiteriańskiego. Następnie w roku 1890 dwie członkinie Kościoła Baptystów: Helen Barret Montgomery i Lucy Peabody, wezwały do obchodzenia Dnia Modlitwy w intencji misji zagranicznych.

W 1919 roku oba te co roku odbywające się dni modlitwy kobiet zostały połączone i w pierwszy piątek okresu pasyjnego (Wielkiego Postu) odbyło się po raz pierwszy wspólne nabożeństwo. Po 1922 roku idea ta rozprzestrzeniła się na inne anglojęzyczne kraje.

W 1927 roku był już obchodzony jako Światowy Dzień Modlitwy Kobiet. Od tego czasu liturgia ŚDMK opracowywana jest kolejno przez chrześcijanki różnych krajów. Od 1968 r. ŚDMK obchodzony jest na całym świecie w ponad 170 krajach w pierwszy piątek marca. W roku 1967 powołany został Komitet Międzynarodowy Światowego Dnia Modlitwy Kobiet.

Co 4–5 lat Komitet Międzynarodowy organizuje konferencję, na której delegatki z poszczególnych Komitetów Krajowych wybierają tematy i autorki liturgii ŚDMK na najbliższe cztery lata. Pomiędzy konferencjami za sprawy ŚDMK odpowiedzialny jest

Komitet Wykonawczy, z siedzibą w Nowym Jorku, składający się z przedstawicielek różnych regionów świata, reprezentujących trzy największe tradycje chrześcijańskie: protestancką, prawosławną i rzymskokatolicką.

Z badań nad historią ŚDMK wynika, że w Polsce pierwsze nabożeństwo ŚDMK odbyło się 4 marca 1927 roku w Kościele Baptystycznym w Łodzi. W 1948 roku odbyło się nabożeństwo ŚDMK w Kościele Ewangelicko-Metodystycznym w Warszawie, prowadzone przez Amerykankę, Hjordis Wickstroem. Po 13 latach przerwy idea Światowego Dnia Modlitwy Kobiet trafiła ponownie do Polski przez Kościół Ewangelicko-Reformowany (Irena Kurzewska) i Kościół Ewangelicko-Metodystyczny (Halina Kus).

Przewodniczącą Polskiego Krajowego Komitetu ŚDM w latach 1993-2006 była Ewa Walter z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Po niej, w latach 2006-2018, Komitetem Światowego Dnia Modlitwy kierowała Joanna Kamińska z Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego. W latach wcześniejszych przewodniczyła Komitetowi oraz tłumaczyła na język polski liturgię nabożeństwa ŚDMK Halina Kus z Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego. Obecnie Komitetowi przewodniczy Hanna Tranda z Kościoła Ewangelicko-Reformowanego.

Na rok 2005 liturgię i pozostałe materiały opracowały Polki – przedstawicielki Kościołów zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej: Kościoła Chrześcijan Baptystów, Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego, Kościoła Ewangelicko-Reformowanego, Kościoła Polskokatolickiego, Kościoła Starokatolickiego Mariawitów i Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego oraz Kościoła Rzymskokatolickiego i Kościoła Greckokatolickiego.

O NABOŻEŃSTWIE

Fragment z Księgi Jeremiasza, który będziemy rozważać, jest wersem nadziei, a nadzieja jest nadrzędnym tematem tego nabożeństwa. Jako symbolu nadziei użyłyśmy światła świec i nasion. Pomyślałyśmy o tym fragmencie, bo dotyczy sytuacji wygnanego ludu izraelskiego, który tęsknił za ojczyzną. To doprowadziło nas do zastanowienia się nad różnymi formami „wygnania" w naszych krajach. Trzy głosy, czyli Lina, Natalie i Emily wymieniają niektóre z nich: biedę, strach i izolację. Przedstawiają one swoje osobiste historie o tym, jak w nieoczekiwany sposób zrealizowały się dla nich plany Boga, które przyniosły im wolność, sprawiedliwość i Jego pokój.

Plany Boga wobec ludu Judy nie były planami, których się spodziewano. Jednak miały one przynieść narodowi Judy nadzieję na przyszłość, której w tym momencie nie można było przewidzieć. Chciałyśmy, aby nabożeństwo przeszło od „ciemności" do „światła" – od negatywnych miejsc do pozytywnej nadziei, jaką odnajdujemy w Bogu i Bożych planach wobec nas. Użyłyśmy świec jako symbolu światła przebijającego się przez ciemność – a nasion jako symbolu Bożej nadziei. Podczas nabożeństwa zapala się siedem świec – po jednej dla każdego z siedmiu regionów rodziny Światowego Dnia Modlitwy.

Pieśń „Surely I Know the Plans" („Na pewno mam plany") została napisana specjalnie na nabożeństwo przez Lucy Hole, członkinię grupy piszącej liturgię. Zaproponowałyśmy również pieśni do wykonania w innych częściach nabożeństwa. Tam, gdzie nie jest su-

gerowana żadna pieśń, wybierzcie coś odpowiedniego, co będzie znane Waszym zborom. Są części dla trzech Liderek i dwóch Lektorek. Lektorki czytają fragmenty Biblii. Liderka 1 czyta wyjaśnienia, Liderka 2 modlitwy, Liderka 3 refleksję / działanie re-aktywne.

Zamieściłyśmy Modlitwę Pańską w języku walijskim.

SŁOWO O BOGU – NASZEJ MATCE I NASZYM OJCU

Bóg jest poza naszym zrozumieniem. W Biblii poznajemy Boga nieco lepiej, dzięki szerokiej gamie obrazów słownych. Często są to kontrastujące ze sobą obrazy – nawet w tych samych kilku wersetach. Na przykład: Izajasz 40:10-11 oferuje dwa kontrastujące ze sobą obrazy Boga: potężnego wojownika i czułego pasterza. Ważne jest, aby zebrać obrazy razem, tak aby uzyskać bardziej jednolity język do mówienia o Bogu. W Biblii znajdujemy męskie i żeńskie wyobrażenia Boga. Bóg jest poza płcią, ale kiedy mówimy o Nim, używamy języka, który wykazuje cechy często postrzegane jako szczególnie macierzyńskie lub ojcowskie. W Księdze Hioba 38:28-29 oba aspekty są opisane obok siebie i dlatego powinny być traktowane razem jako szerszy obraz Boga. Używanie jedynie męskiego języka do zwracania się do Boga nie jest zatem biblijne i traci z oczu wieloaspektowy Jego obraz.

W tym nabożeństwie użyłyśmy wyrażenia „Boże, nasza Matko i nasz Ojcze", nie zamierzając prowokować, ale tylko zwrócić uwagę na szersze wyobrażenie Boga i spróbować zrobić mały krok w kierunku zrozumienia Boga jako Istoty poza płcią. Podobnie unikamy używania zaimków męskich lub żeńskich, ale mówimy o Bogu jako Bogu, a nie „on" lub „ona".

ŚDM jest ruchem kierowanym przez kobiety i być może wprowadzając pewną równowagę do głównie męskiego spojrzenia na Boga, możemy zachęcić kobiety i mężczyzn do otwarcia się na nowe i głębsze doświadczenia miłości Boga do całego stworzenia. Jedynymi miejscami, w których użyłyśmy zaimków „ona" i „on", są historie Liny, Natalie i Emily, gdzie zachowałyśmy słowa, których one same użyły.

SŁOWO O WYZNANIU

Na przestrzeni dziejów narody podbijały inne narody i ustanawiały imperia, które rozciągały się na całym znanym świecie. Wielka Brytania była jednym z tych zwycięskich narodów. Patrząc wstecz, dostrzegamy, że – przez nasz egoizm i brak szacunku dla innych – przysparzaliśmy cierpienia naszym siostrom i braciom w innych krajach. Uważamy, że ważne jest, aby podczas tego nabożeństwa podkreślić ten fakt – dlatego zamieściłyśmy specjalną modlitwę – spowiedź.

Zapraszamy wszystkich, którzy podzielają brytyjskie dziedzictwo oraz tych, którzy pochodzą z innych narodów o podobnej historii do naszej, do udziału w tej modlitwie - spowiedzi.

Zdajemy sobie sprawę, że ta modlitwa może mieć różne znaczenie dla poszczególnych społeczności na całym świecie, zależnie od doświadczeń i roli jaka im przypadła: kolonizator, kolonizowany. [Nie wahaj się dostosować lub pominąć tę modlitwę, jeśli nie dotyczy ona twojego kraju.]

PRZYGOTOWANIE

Stół powinien być umieszczony w widocznym i łatwo dostępnym miejscu.

Powinien być przykryty niebieskim płótnem symbolizującym morze wokół naszych wysp, z elementami zieleni dla lądu i szaro-brązowym dla naszych miast.

Na stole kładzie się Biblię otwartą na Księdze Jeremiasza 29,11 i siedem świec, które zostaną zapalone w różnych momentach nabożeństwa.

Na środku stołu można umieścić kulę ziemską lub mapę świata otoczoną różnokolorowymi postaciami z papieru – symbolizującymi naszą różnorodność, a w pobliżu można by wyeksponować symbole i obrazy Anglii, Walii i Irlandii Północnej.
[*Przykłady można znaleźć w tekście: Informacje o kraju*.]

REFLEKSJA / DZIAŁANIE RE-AKTYWNE

Można to zrobić na kilka sposobów. Ludzie mogą otrzymać kartki, na których – w przerwach – zapisaliby swoje przemyślenia. Mogą dzielić się przemyśleniami z osobą siedzącą obok lub po prostu myśleć i modlić się po cichu. Ważne jest, aby w przerwach dać ludziom wystarczająco dużo czasu na refleksję.

PRZED LITURGIĄ

Daj każdej osobie, która przybędzie na nabożeństwo, ziarno lub małą paczkę nasion.

LITURGIA NABOŻEŃSTWA

MODLITWA NA ROZPOCZĘCIE

Liderka 1: Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Wtedy Bóg powiedział: Niech się stanie światłość!

Zapalamy pierwszą świecę.

Liderka 1:
Boże, nasza Matko i nasz Ojcze, zapalamy świecę nadziei, aby świętować ze wszystkimi, patrzymy i czekamy na spełnienie Twoich planów i obietnic.

Liderka 2:
Ludzie idący w ciemności widzieli wielkie światło. Na żyjących w krainie głębokiej ciemności, wzeszło światło.

Liderka 3:
Boże nadziei, oby w naszej krzątaninie znalazło się miejsce, w którym zobaczymy Ciebie w pracy, w naszym życiu i naszym świecie. Obyśmy byli ludźmi, którzy promieniują Twoją nadzieją podczas dzisiejszego nabożeństwa. Amen.

Pauza – chwila refleksji

ZAPROSZENIE I POWITANIE

Liderka 1:
Witamy na nabożeństwie w Światowym Dniu Modlitwy, obchodzonym dzisiaj w siedmiu regionach świata, co symbolizować będzie siedem świec, które zapalimy podczas tej uroczystości. Przekazujemy najgorętsze pozdrowienia od kobiet z Anglii, Walii i Irlandii Północnej: trzech krajów wchodzących w skład Zjednoczonego Królestwa, które razem ze Szkocją znane są jako Wyspy Brytyjskie, położone w północno-zachodniej Europie.

Liderka 2:
Cieszymy się, że choć mają ze sobą wiele wspólnego, to są bardzo różnorodne. Przez lata Wyspy Brytyjskie przyjmowały ludzi ze wszystkich zakątków Ziemi, przybyszów i uchodźców uciekających przed prześladowaniami we własnych krajach. Dziś nasz kraj jest społeczeństwem wieloetnicznym, wielokulturowym, wielowyznaniowym. Anglia, Walia i Irlandia Północna są dumne z tej różnorodności i pragną zachować odrębność językową i kulturową, a my cieszymy się tym. Cieszymy się też z różnorodności naturalnego piękna Wysp Brytyjskich: gór i skalistych wrzosowisk, żyznych pól i pastwisk, pofałdowań i spektakularnej nadmorskiej scenerii.

Liderka 3:
Tematem naszej dzisiejszej liturgii jest Boża obietnica zawarta w Księdze Jeremiasza: „Albowiem ja wiem, jakie zamiary mam względem was". Koncentrując się na wolności, przebaczeniu, sprawiedliwości i pokoju Bożym, zobaczmy w jaki sposób ta obietnica może być znakiem nadziei dla wszystkich ludzi.

PIEŚŃ 1: ***Boże, Tobie niech będzie cześć!***

Lektorka 1:
Prorok Jeremiasz żył około 600 lat przed narodzinami Chrystusa w czasie wielkiego kryzysu politycznego. Południowe królestwo Judy zostało najechane przez Babilończyków, a wielu jego mieszkańców zostało zabranych z Jerozolimy na wygnanie. Ludzie stracili ziemię, którą – jak wierzyli – dał im Bóg, i pragnęli do niej wrócić, ale ich przyszłość wyglądała ponuro. Wybrany przez nas fragment jest częścią listu Jeremiasza do ludu Judy, który przedstawia Boży plan wobec wygnańców: mają pozostać tam, gdzie są i stworzyć sobie nowe życie na tej obcej ziemi.

CZYTANIE BIBLII – Księga Jeremiasza 29,1–14

Lektorka 2:
„Takie są słowa listu, który prorok Jeremiasz wysłał z Jerozolimy do pozostałych starszych na wygnaniu, do kapłanów, do proroków oraz do całego ludu, który uprowadził Nebukadnessar z Jerozolimy do Babilonu, po tym, gdy z Jerozolimy wyruszyli król Jechoniasz, królowa matka, dworzanie, książęta Judy i Jerozolimy, rzemieślnicy i kowale" (Jr 29,1–2).

Lektorka 1:
„Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela, do wszystkich wygnańców, których uprowadziłem z Jerozolimy do Babilonu: Budujcie domy i mieszkajcie w nich, zakładajcie ogrody i spożywajcie ich owoc. Bierzcie sobie żony, sprawcie, by rodzili się synowie i córki. Weźcie żony dla waszych synów, swoje córki wydawajcie za mąż, aby rodziły synów i córki. Rozmnażajcie się tam i niech was nie ubywa. Zabiegajcie o pomyślność dla miasta, do którego was uprowadzi-

łem. Módlcie się za nie do Pana, ponieważ od jego pomyślności zależy wasza pomyślność. Tak bowiem mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Nie dajcie się zwieść waszym prorokom, którzy są wśród was i waszym wróżbitom, ani nie zważajcie na wasze sny, które się wam śnią. Oni bowiem kłamliwie prorokują wam w Moim imieniu. Nie wysłałem ich – mówi Pan" (Jr 29,4–9).

Lektorka 2:
„Tak bowiem mówi Pan: Dopiero gdy upłynie dla Babilonu siedemdziesiąt lat nawiedzę was i wypełnię na was Moje dobre słowo, aby sprowadzić was z powrotem na to miejsce. Ja bowiem znam zamiary, jakie mam względem was – mówi Pan – zamiary dotyczące pomyślności, a nie nieszczęścia, aby dać wam przyszłość i nadzieję. Gdy będziecie Mnie wzywać i będziecie się do Mnie modlić – wysłucham was. Gdy zaś będziecie Mnie szukać – znajdziecie; gdy będziecie Mnie szukać z całego serca. Dam się wam znaleźć – mówi Pan – i sprowadzę z powrotem z waszej niewoli, zgromadzę was ze wszystkich narodów i ze wszystkich miejsc, do których was wypędziłem – mówi Pan. Sprawię, że wrócicie na miejsce, z którego was uprowadziłem" (Jr 29,10 –14).

Zapalamy drugą świecę.

Wszyscy:
Boże, nasza Matko i nasz Ojcze, zapalamy świecę nadziei, by świętować ze wszystkimi twoimi ludźmi, gdy patrzymy i czekamy na spełnienie Twoich planów i obietnic.

PIEŚŃ 2: ***Światło nadziei***

MODLITWA – WYZNANIE / SPOWIEDŹ

Liderka 1:
Bóg powiedział ludowi Judy, aby zaopiekował się miejscem, na które zostali wygnani. Często brakuje nam troski o Boży świat i lud Boży. Zanieśmy więc prośby do Boga i błagajmy Go o przebaczenie.

Liderka 2:
Miłosierny Boże, przychodzimy do Ciebie w spowiedzi. Zdajemy sobie sprawę, że liczne cierpienia, z jakimi borykają się nasze siostry i nasi bracia na całym świecie, są wynikiem naszej kolonialnej przeszłości. Przyznajemy to i przepraszamy za to, że jako kraj często stawiamy siebie na pierwszym miejscu kosztem innych.
Łaskawy Boże, przebacz nam.

Wszyscy:
Boże, w swoim miłosierdziu, przebacz nam.

Cisza

Liderka 2:
Myślimy o Twoim pięknym świecie i o tym, jak przyjęliśmy go za pewnik i roztrwoniliśmy jego zasoby. Hojny Boże, przebacz nam.

Wszyscy:
Boże, w swoim miłosierdziu, przebacz nam.

Cisza

Liderka 2:
Nasze siostry i nasi bracia wołają do Ciebie. Nie umieliśmy was pokochać. Nie kochaliśmy bliźnich tak, jak nas nauczyłeś. Czasami nawet nie kochaliśmy siebie. Współczujący Boże, wybacz nam.

Wszyscy:
Boże, w swoim miłosierdziu, przebacz nam.

Cisza

Wszyscy:
Boże, w swoim miłosierdziu, pomóż nam odpowiedzieć w pokorze na Twoje wezwanie do pokuty.

Cisza

Liderka 2:
Jezu, dziękuję Ci, że przez Twoją ofiarę otrzymujemy przebaczenie. Duchu Święty, przemień nasze serca i umysły, abyśmy mogli żyć i kochać tak, jak pokazał nam Jezus.

Wszyscy:
Amen.

Pauza – chwila refleksji

GŁOSY KOBIET

Liderka 1:
Ludzie w czasach Jeremiasza znaleźli się w miejscu, w którym nie chcieli być: z dala od ojczyzny, odcięci od swoich kulturowych korzeni, świątyń i domów. Na Wyspach Brytyjskich też osiedliło się

wielu ludzi, którzy opuścili swoją ojczyznę i musieli się odciąć od swoich korzeni. Niektórzy z nich są nadal biedni w tej krainie dobrobytu. A pośród zatłoczonych miast wielu jest samotnych. Jak możemy opowiedzieć wszystkie ich historie? Nie możemy. Ale słyszymy głosy, które każą nam słuchać, co to znaczy czuć się wykluczonym. A zatem, co to znaczy czuć się wykluczonym w Anglii, Walii i Irlandii Północnej?

Nagle trzy kobiety, siedzące – podczas nabożeństwa – w różnych miejscach na brzegach ławek, podskakują i wykrzykują odpowiedzi na to pytanie.

Lina:
Co to znaczy żyć w biedzie? To znaczy regularnie rezygnować z posiłków, aby moje wnuki nie były głodne.

Natalie:
Co to znaczy żyć w strachu? To znaczy bać się swego partnera, który wykorzystuje mnie fizycznie, emocjonalnie i seksualnie.

Emily:
Co to znaczy żyć w samotności i izolacji? Powodem tego może być: wiek, niepełnosprawność, pochodzenie etniczne lub seksualna orientacja.

Lina, Natalie i Emily podchodzą do stołu, zapalają trzecią świecę i mówią razem:
Boże, nasza Matko i nasz Ojcze, zapalamy świecę nadziei, by świętować ze wszystkimi twoimi ludźmi, gdy patrzymy i czekamy na spełnienie Twoich planów i obietnic.

PIEŚŃ 3: ***Tęskniąc za światłem***

HISTORIE NADZIEI

Liderka 3:
Są chwile w naszym życiu, gdy znajdujemy się w sytuacjach, w których nie chcemy być. Czasami, tak jak wygnańcy w Babilonie, nie widzimy drogi przed nami i tęsknimy za interwencją Boga. Kiedy Bóg interweniuje, często dzieje się to w sposób, którego nigdy byśmy sobie nie wyobrażali i nie zawsze tak, jak się spodziewamy. Posłuchaj prawdziwych historii trzech kobiet, które znalazły się w trudnych sytuacjach i o tym, jak Boże plany wobec nich pobłogosławiły je w bardzo nieoczekiwany sposób.

HISTORIA LINY

Mam na imię Lina. Pomogłam mojemu synowi wychować moich czterech wnuków po tym, gdy zostawiła ich matka. Mój syn boryka się z problemami zdrowia psychicznego, nie może więc pracować, zatem ma bardzo mało pieniedzy, nawet na swoje podstawowe potrzeby. Często sama nie jadłam, aby jedzenia wystarczyło dla niego i chłopców. Pięć lat temu moi wnukowie wzięli udział w imprezie w pobliskiej parafii, gdzie zostali ciepło przyjęci. Od tego czasu ten Kościół stał się naszą rodziną. Pomógł nam zorganizować wakacje. Regularnie otrzymujemy darowizny w formie odzieży i żywności. Jedna z parafianek jest emerytowaną nauczycielką, więc pomagała wnukom w odrabianiu lekcji. I tak w tym kościele znaleźliśmy bezpieczną przestrzeń, ludzi, którzy nas kochają i nas nie zawiodą. Dziękuję Bogu za sposób, w jaki zrealizował swoje plany, aby nam błogosławić, dać nam nadzieję i przyszłość za pośrednictwem tej parafii.

Lina zapala czwartą świecę.

Wszyscy:
Boże, nasza Matko i nasz Ojcze, zapalamy świecę nadziei, by świętować ze wszystkimi Twoimi ludźmi, gdy patrzymy i czekamy na spełnienie Twoich planów i obietnic.

PIEŚŃ 4: ***Wiem, jakie plany wobec ciebie mam*** [*grana jest raz*]

HISTORIA NATALIE

Mam na imię Natalie. Kiedy jestem z nim, nie zawsze odczuwam strach. Przeważnie czuję się nieswojo, jakbym stąpała po skorupkach jajek, niepewna, co on zamierza dalej robić lub do czego mnie zmusi. Jego obojętność wobec mnie kłuje. Jego nieuprzejmość sprawia, że kulę się w środku. Jego groźby wprawiają mnie w paranoję. Bóg jest bronią, której używa, by mnie kontrolować. Jestem skorupą tego, kim byłam. Kiedy byłam w ciąży, zranił mnie tak bardzo, że dziecko urodziło się wcześniej. W dniach spędzonych w szpitalu – nie wiedząc, czy moje dziecko przeżyje – przemówił do mnie Bóg: „Przestań się modlić, aby twoje dziecko żyło. Zamiast tego módl się, aby moja wola się wypełniła". Powiedziałam „Tak" Bogu, który zaoferował mi tylko swoją obecność, niczego więcej nie obiecując. I jeszcze… moje dziecko ma teraz 13 lat, jest szczęśliwe i zdrowe. Moje życie zostało wypełnione większą radością i pięknem, niż kiedykolwiek myślałam, że będzie to możliwe. Jestem wolna od człowieka, który tak bardzo mnie wykorzystywał. Już się nie boję. Wiem, że Bóg ma wobec mnie dobre plany.

Natalie zapala piątą świecę.

Wszyscy:
Boże, nasza Matko i nasz Ojcze, zapalamy świecę nadziei, by świętować ze wszystkimi Twoimi ludźmi, gdy patrzymy i czekamy na spełnienie Twoich planów i obietnic.

PIEŚŃ 4: ***Wiem, jakie plany wobec ciebie mam*** [*grana jest raz*]

HISTORIA EMILY

Mam na imię Emily. Miałam plany na życie. Zamierzałam studiować na uniwersytecie i zostać nauczycielką. Ale kiedy miałam 16 lat, zdiagnozowano u mnie guza mózgu i potrzebowałam wielu operacji. Jedna operacja uratowała mi życie, ale spowodowała utratę słuchu. Byłam przerażona w moim świecie ciszy. Wszystkie myśli o karierze w edukacji zniknęły. Starałam się zrozumieć, co ludzie do mnie mówili, gdy obserwowałam, jak poruszają się ich usta. Starałam się również zrozumieć język migowy. Czułam się uwięziona między światem słyszących, a światem głuchych, nie pasując do żadnego z nich. Stałam się bardzo odizolowana i wycofana. Chciałam zakończyć swoje życie, ale Bóg miał inne plany. Gdy stopniowo akceptowałam to, że moje plany nie mogą się spełnić, poprosiłam Boga, aby użył mojego życia dla swojej chwały. I Bóg zaczął mi przedstawiać swoje plany. Chciał, żebym wykorzystała dla Niego moją historię. On zna plany, jakie ma wobec mnie, a ja nie muszę ich znać. Muszę mu zaufać. Teraz lepiej radzę sobie z czytaniem z ruchu warg i językiem migowym, chociaż wciąż mam trudności ze zrozumieniem, co ludzie czasami mówią. Ale wiem, że przez cokolwiek przechodzę, Bóg szepcze mi do serca swój pokój i miłość. I nie muszę słyszeć, żeby znać jego szept.

Emily zapala szóstą świecę.

Wszyscy:
Boże, nasza Matko i nasz Ojcze, zapalamy świecę nadziei, by świętować ze wszystkimi Twoimi ludźmi, gdy patrzymy i czekamy na spełnienie Twoich planów i obietnic.

PIEŚŃ 4: ***Wiem, jakie plany wobec ciebie mam*** [*grana jest raz*]

Pauza – chwila refleksji

Lektorka 1:
Ludzie idący w ciemności, ujrzeli wielkie światło…

Lektorka 2:
Jezus powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światłość życia" (J 8,12).

Liderka 1:
Boże obietnice wolności, przebaczenia, sprawiedliwości i pokoju spełniają się w Jezusie. Jest życiodajnym światłem, którego nawet najgłębsza ciemność nie może zgasić. To dzięki Jezusowi jesteśmy w stanie zbliżyć się do Boga i rozpoznać Boże plany wobec nas.

MODLITWA DZIĘKCZYNNA

Liderka 2:
Boże przeszłości, teraźniejszości i przyszłości, dziękujemy, że kochasz nas wiernie i wyjątkowo. Kochałeś nas, zanim cokolwiek o Tobie wiedzieliśmy. Troszczysz się o nas w każdym momencie naszego życia. Znasz nasze najskrytsze myśli, nasze największe nadzieje i nasze największe lęki. Ty znasz w nas najlepsze i najgorsze, a mimo to nas kochasz. Dziękuję, że nigdy nas nie opuściłeś.

Dziękuję za plany, które masz wobec nas i obietnice, które nam złożyłeś, a które dają nam nadzieję na dziś i jutro. Boże naszej przeszłości, naszej teraźniejszości i naszej przyszłości, przyjmij nasze podziękowania i uwielbienie, które ofiarowujemy Jezusowi.

Wszyscy:
Amen.

PIEŚŃ 5: ***Jedynie Ty***

REFLEKSJA / DZIAŁANIE RE-AKTYWNE

Liderka 3:
Zastanówmy się nad Bożą obietnicą daną ludowi Judy. [Podczas każdej przerwy możesz swobodnie pisać lub rysować swoje myśli, lub po prostu myśleć po cichu.]

Lektorka 1:
„Ja bowiem znam zamiary, jakie mam względem was – mówi Pan – zamiary dotyczące pomyślności, a nie nieszczęścia, aby dać wam przyszłość i nadzieję. Gdy będziecie Mnie wzywać i będziecie się do Mnie modlić – wysłucham was" (Jr 29,11).

Liderka 3:
Kiedy weszłaś, dostałaś nasiona. Ziarno jest pełne potencjału i nadziei. Trzymaj swoje nasiona i zastanów się. Co może ci powiedzieć Bóg? Jaką nadzieję Bóg ma dla ciebie i twojej przyszłości? Zatrzymaj się, aby pomyśleć i zapisać lub narysować swoje myśli.

Liderka 1:
Modlimy się o to, co jest w naszych sercach…

Cisza – czas na osobiste modlitwy

Liderka 3:
Co powstrzymuje cię przed usłyszeniem Bożego wezwania?

Pauza

Liderka 1:
Modlimy się, abyśmy mogły usłyszeć głos Boga…

Cisza

Liderka 3:
Nasiona potrzebują odpowiednich warunków do wzrostu.
Gdzie w twoim życiu trzeba zasiać nasiona nadziei? [*pauza*]
Gdzie w waszej społeczności należy zasiać nasiona nadziei? [*pauza*]
Gdzie w twoim kraju należy zasiać nasiona nadziei? [*pauza*]
Jak można karmić te nasiona nadziei w twoim życiu; [*pauza*]
w twojej społeczności; [*pauza*] w twoim kraju? [*pauza*]

Liderka 1:
Modlimy się o te miejsca i sytuacje…

Cisza

Liderka 3:
Weź te nasiona i zasiej je jako przypomnienie stałej miłości Boga i twoich nadziei.

Zapalamy siódmą świecę.

Wszyscy:
Boże, nasza Matko i nasz Ojcze, zapalamy świecę nadziei, bądź z nami wszystkimi w przeżywaniu tej modlitwy, odpowiadaj na nasze prośby. I pomóż nam w czynnej modlitwie urzeczywistniać plany i obietnice, które dla nas masz.

PIEŚŃ 6: ***Panie, Ty masz dla mnie plan***

MODLITWY WSTAWIENNICZE

Liderka 2:
Módlmy się za wszystkich głodnych, którzy nie mają za co żyć godnie, aby znaleźli hojność w swoich społecznościach.
Boże, w Twoim miłosierdziu.

Wszyscy:
Usłysz naszą modlitwę.

Cisza

Liderka 2:
Za wszystkich, którzy są w jakikolwiek sposób wykorzystywani, których domy, miejsca nauki lub pracy nie są miejscami bezpieczeństwa, ale strachu, aby mogli zostać wzmocnieni i uwolnieni od nadużyć i lęku. Boże, w Twoim miłosierdziu.

Wszyscy:
Wysłuchaj naszej modlitwy.

Cisza

Liderka 2:
Za wszystkich, którzy żyją w samotności lub izolacji, aby poznali przyjaźń i społeczność. Boże, w Twoim miłosierdziu.

Wszyscy:
Usłysz naszą modlitwę.

Cisza

Liderka 2:
Za wszystkich, których się unika, od których ludzie się odwracają, aby mogli być dostrzeżeni i mogli poznać siebie jako dzieci Boże. Boże, w Twoim miłosierdziu.

Wszyscy:
Wysłuchaj naszej modlitwy.

Cisza

Liderka 2:
Za wszystkich, którzy zostali wysiedleni, którzy żyją na wygnaniu i obawiają się utraty wszystkiego, co kiedykolwiek mieli, aby poznali Boży pokój i siłę w swoim życiu. Boże, w Twoim miłosierdziu.

Wszyscy:
Wysłuchaj naszej modlitwy.

Cisza

Liderka 2:
Polecajmy siebie i wszystkich, za których się modlimy, miłosierdziu i opiece Bożej. W imię naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

MODLITWA PAŃSKA [*po walijsku*]

Liderka 1:
Módlmy się tak, jak nauczył nas nasz Zbawiciel:
Gweddi'r Arglwydd
Ein Tad yn y nefoedd
Sancteiddier dy enw;
Deled dy deyrnas;
Gwneler dy ewyllys,
ar y ddaearfel yn y nef.
Dyro ni heddiw ein bara
beunyddiol
a maddau ni ein troseddau,
fel yr ydym ni wedi maddau'r
rhai a droseddodd yn ein herbyn;
a phaid â'n dwyn brawf,
ond gwared ni rhag yr Un drwg.
Oherwydd eiddo ti yw'r deyrnas
a'r gallu a'r gogoniant am byth.
Amen.

OFIARA – KOLEKTA

Przewodnicząca

PIEŚŃ 7: ***Uczyń mnie Panie narzędziem pokoju***
[*podczas pieśni złożenie ofiary wg zwyczaju danego miejsca*]

MODLITWA – PODZIĘKOWANIE ZA OFIARĘ

Liderka 2:
Wierny Boże, wiedząc, że Twoje plany dotyczące naszego życia są dobre, a Twoje obietnice godne zaufania, ofiarowujemy te dary w uwielbieniu i dziękczynieniu. Niech będą użyte zgodnie z Twoją wolą, dla dobra całego Twojego ludu.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO I ROZESŁANIE

Liderka 2:
Dziękujemy Ci, kochający Boże, że zostaliśmy zgromadzeni w Twojej obecności i uczestniczyliśmy w uwielbieniu. Teraz wyjdziemy na świat pewni, że jesteśmy Twoimi dziećmi, wiedząc, że wezwałeś nas po imieniu. Obyśmy w naszym codziennym życiu stosowali się do Twojej woli, szukali wskazówek, jak postępować zgodnie z Twoim planem i cierpliwością w oczekiwaniu. W radościach i wyzwaniach, przed którymi stoimy, bądźmy pewni, że nie stawiamy im czoła sami. Chodźmy w pokoju, nadziei i miłości, w imię Boga, naszej Matki i naszego Ojca, w imię Syna i w imię Ducha Świętego.

Wszyscy:
Amen.

PIEŚŃ 8: ***Bądź światłem mi***

PIEŚNI

Boże, Tobie niech będzie cześć!

muzyka i tekst: Katrin Hopmann
tłumaczenie: Ewa Kononienko-Pawlas

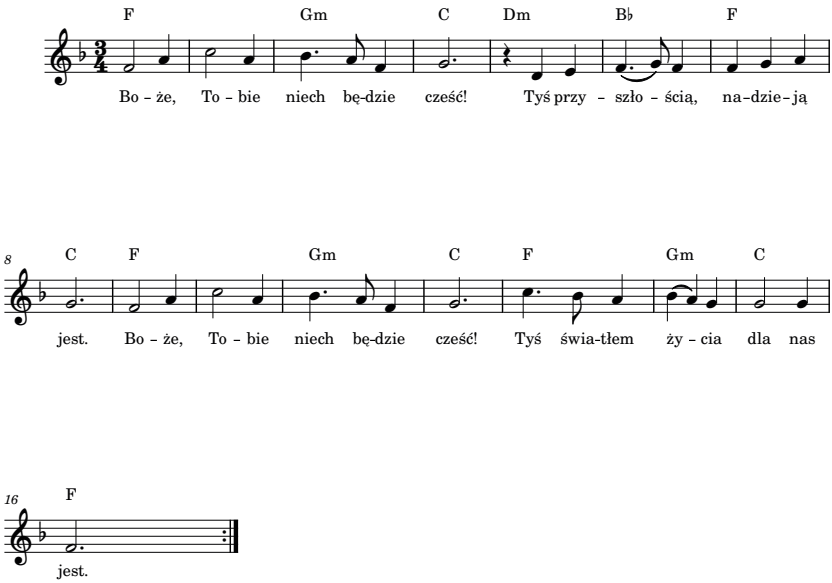

Światło nadziei

tekst i muzyka: Katja Orthues
tłumaczenie: Ewa Kononienko-Pawlas

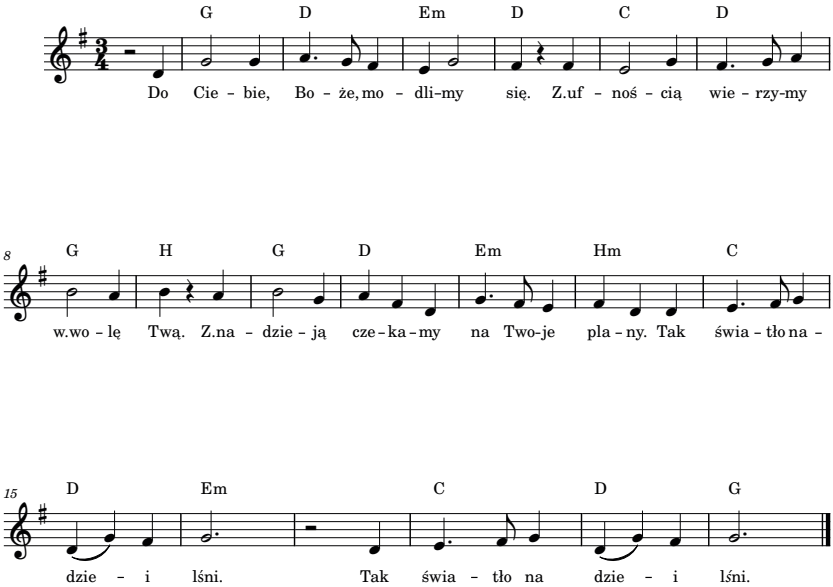

Tęskniąc za światłem

muzyka i słowa: Bernadette Farrell
tłumaczenie: Ewa Kononienko-Pawlas

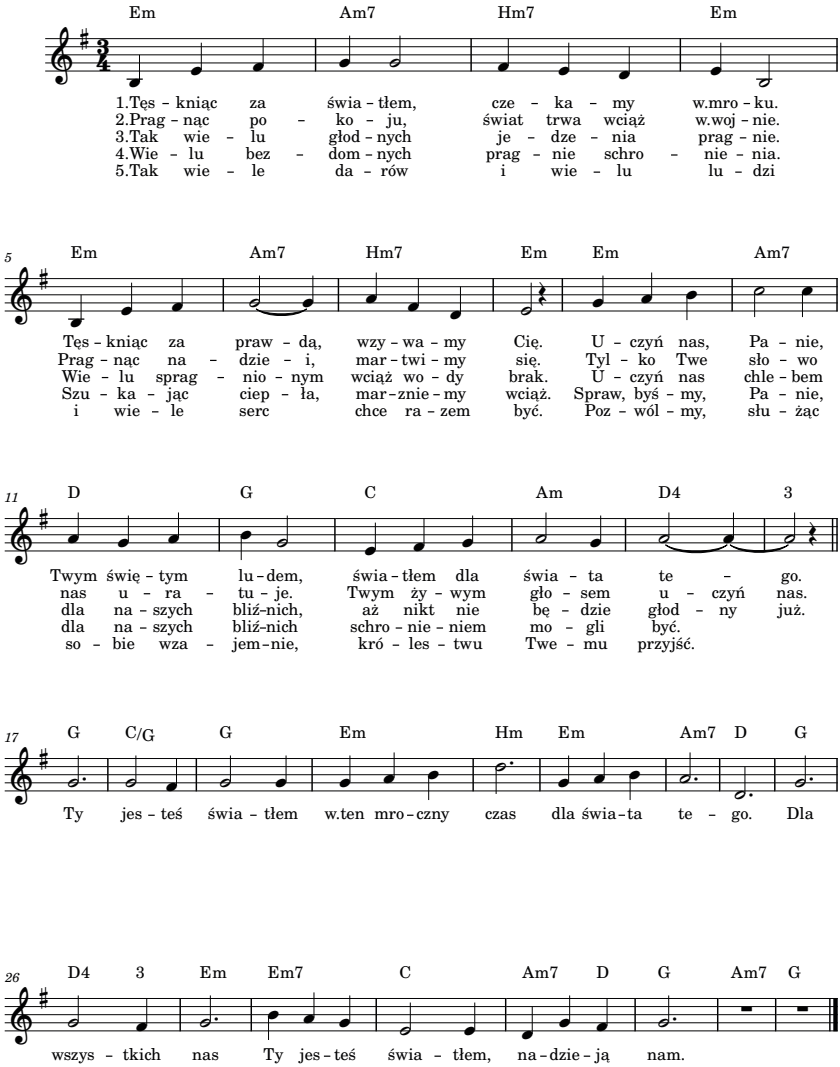

Wiem, jakie plany wobec ciebie mam

Lucy Hole
tekst polski: Ewa Kononienko-Pawlas

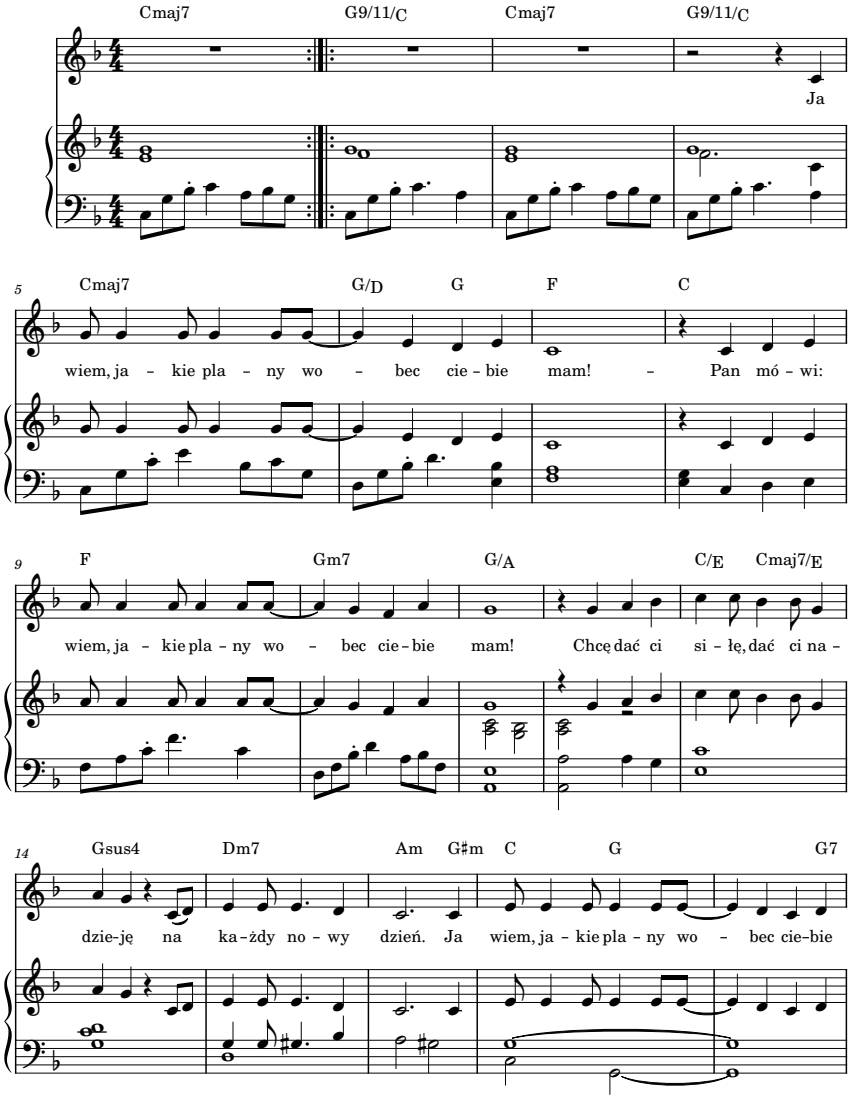

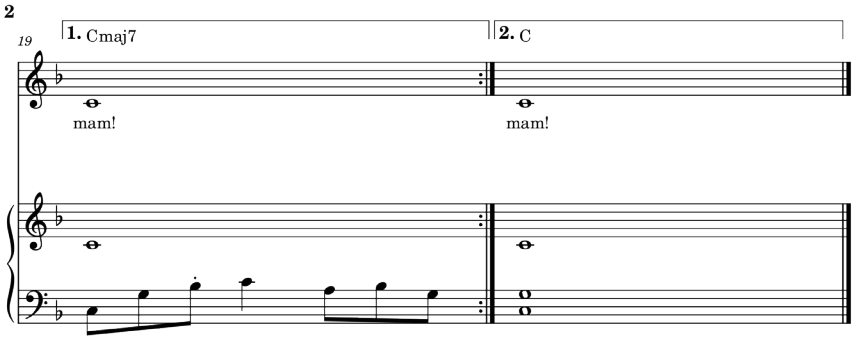
2
19
1. Cmaj7
2. C
mam!
mam!

Jedynie Ty

muzyka: Peter Frank
słowa: Bea Nyga

tłumaczenie: Ewa Kononienko-Pawlas

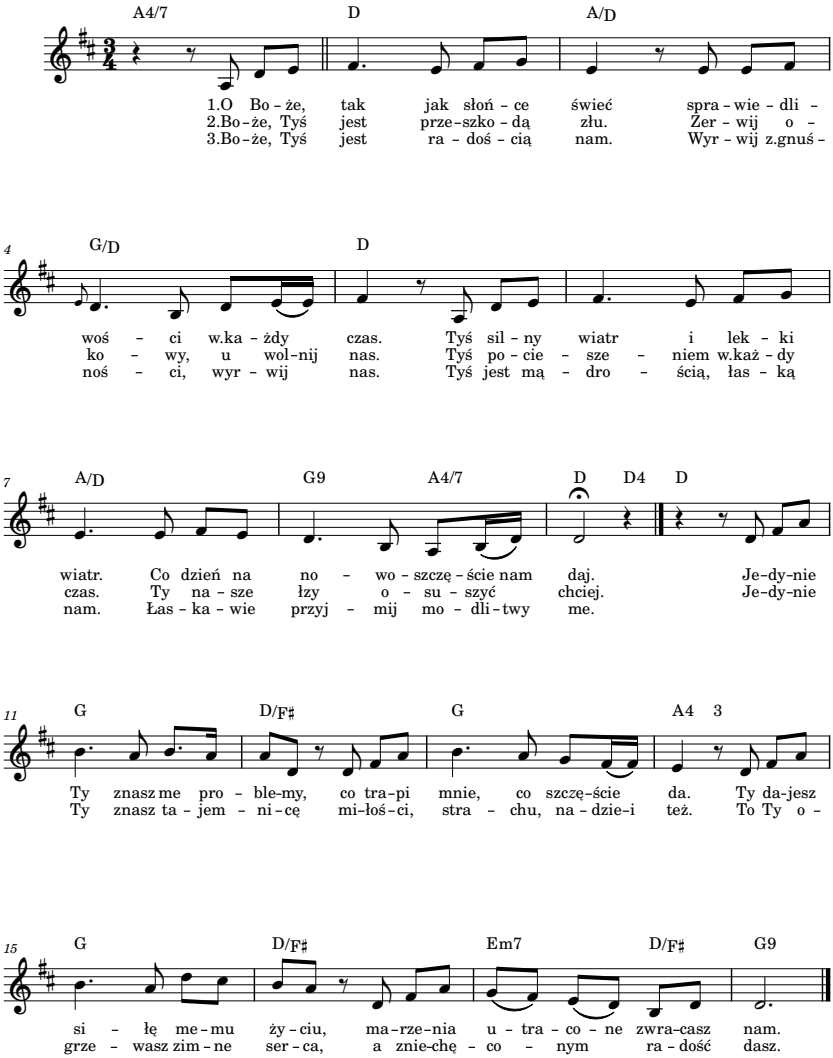

Panie, Ty masz dla mnie plan

muzyka i tekst: Catrin Wolter
tłumaczenie: Ewa Kononienko-Pawlas

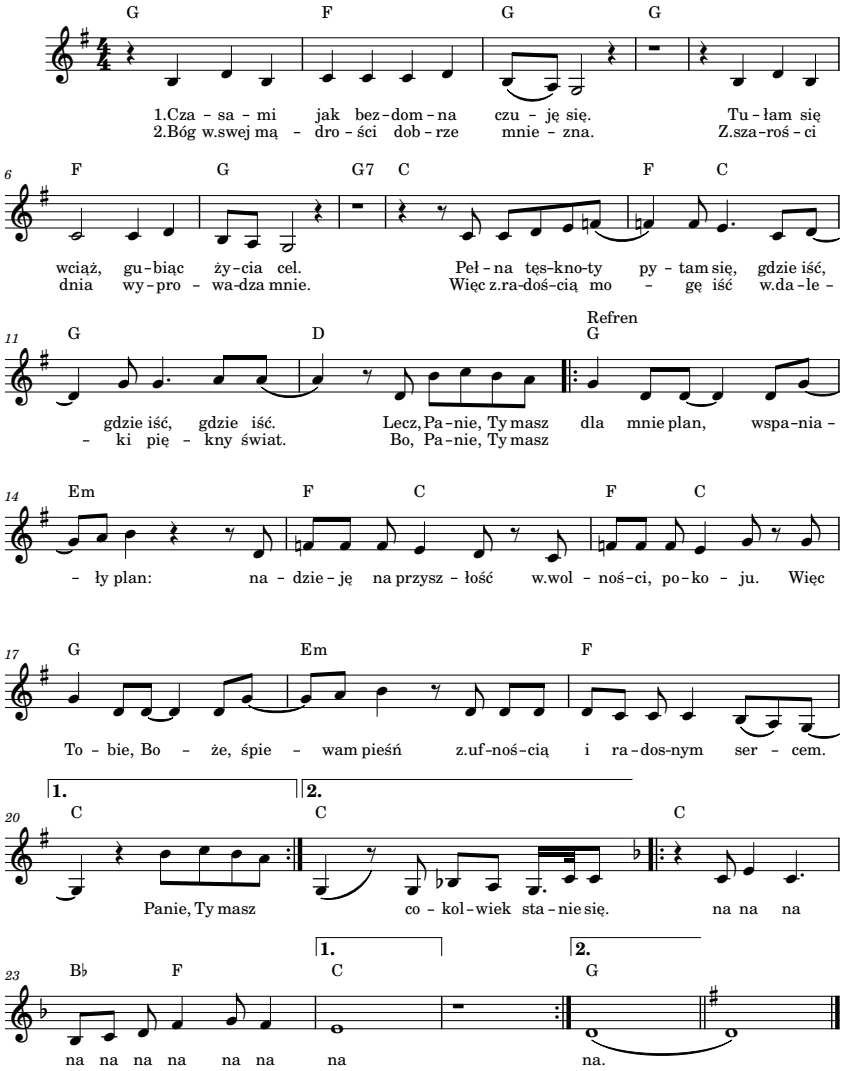

Uczyń mnie Panie narzędziem pokoju

muzyka: z Izraela (An'im Zmirot), opracowanie: Winfrid Heurich
tekst: Souvenir Normand (ok. 1913 r.), tekst polski - Ewa Kononienko-Pawlas

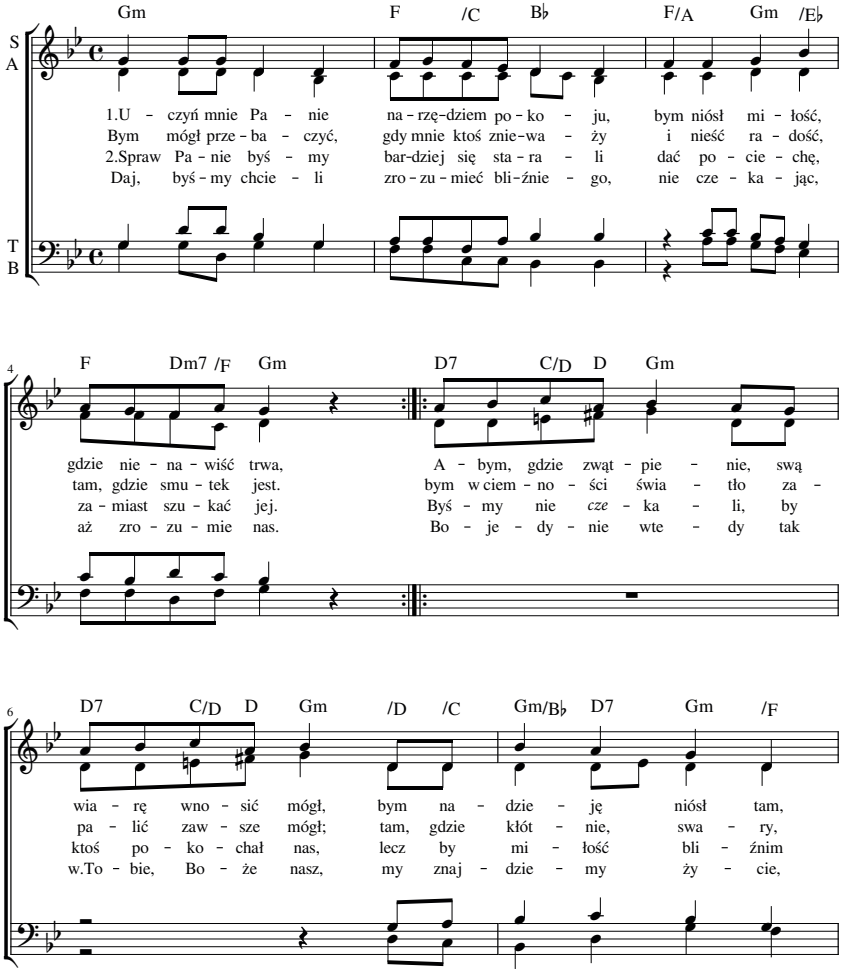

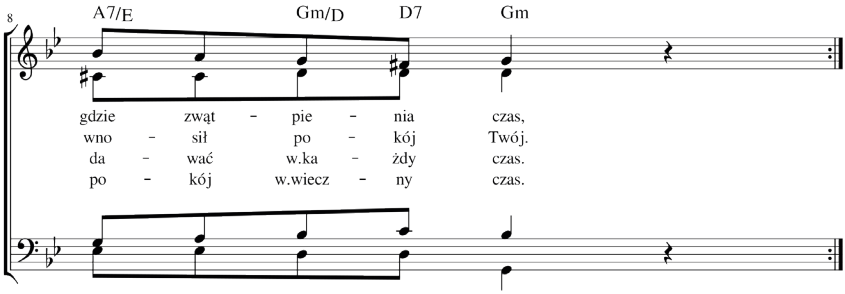
8
A7/E
Gm/D
D7
Gm
gdzie zwąt - pie - nia czas,
wno - sił po - kój Twój.
da - wać w.ka - żdy czas.
po - kój w.wiecz - ny czas.

Bądź światłem mi

melodia: tradycyjna z Anglii
słowa: Bea Nyga
tłumaczenie: Ewa Kononienko-Pawlas

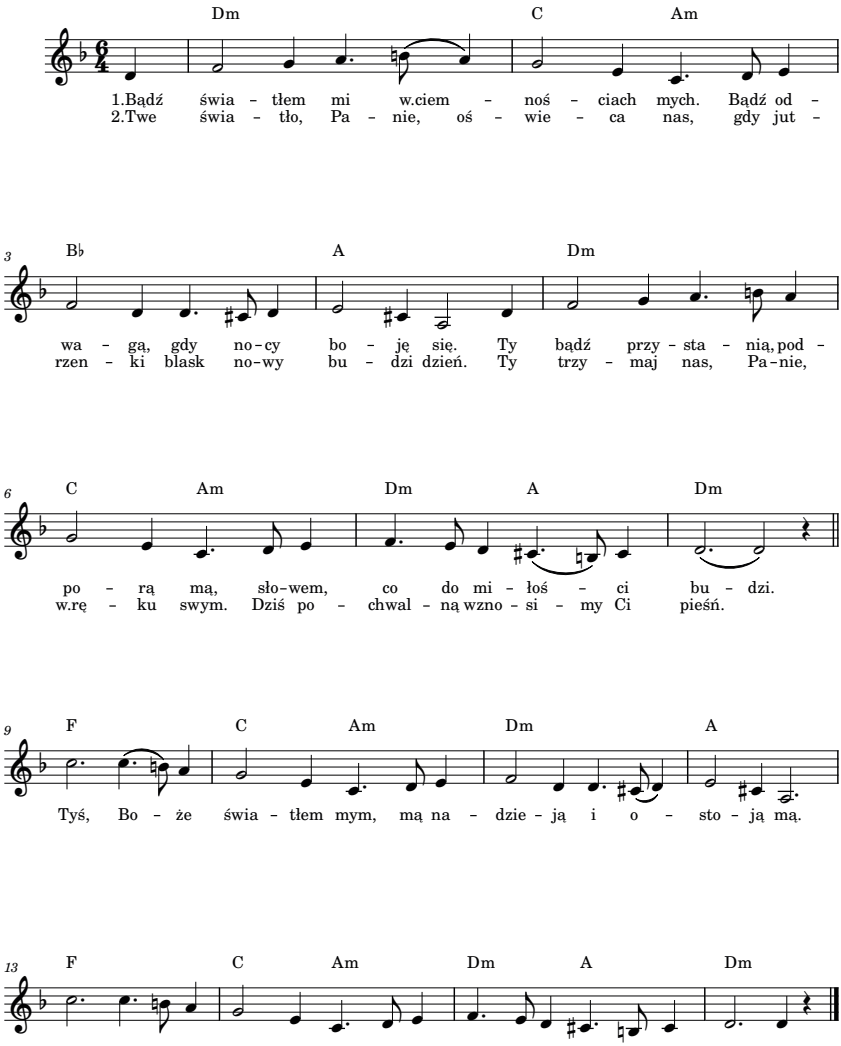

Uczyń nas narzędziem pokoju

tekst: Modlitwa św. Franciszka; adaptacja: Sebastian Temple
tłumaczenie: Ewa Kononienko-Pawlas
melodia: Sebastian Temple

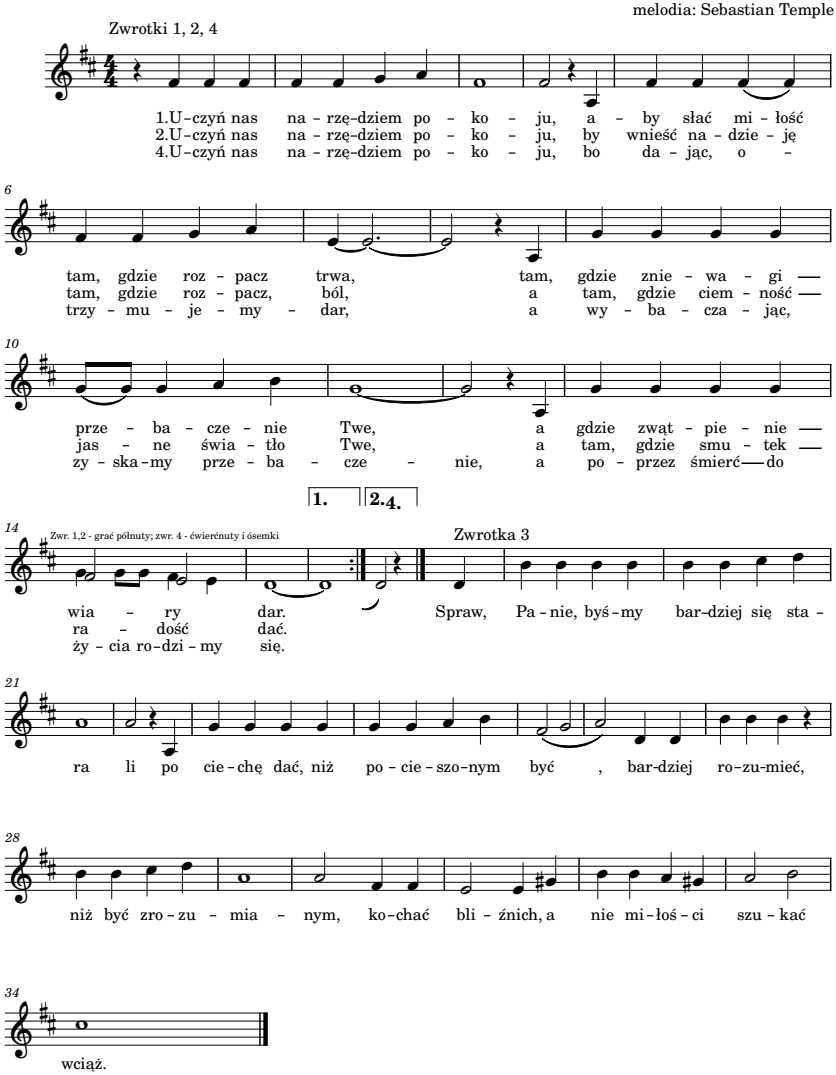

BIOGRAFIA ARTYSTKI I OPIS OBRAZU

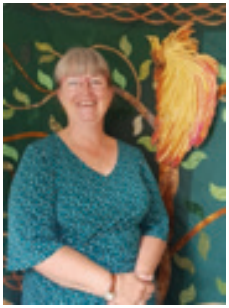

Angie Fox
jest hafciarką i projektantką ornatów. Dorastała w Norfolk. Od matki nauczyła się robić na drutach i szyć. Przez całe życie uczyła się nowych prac ręcznych i zdobywała umiejętności rzemieślnicze. Wyszła za mąż za Petera, anglikańskiego duchownego. Mają trzech synów oraz dwoje wnucząt. Mieszkają w Castle Donington w pobliżu Derby. Jako żona duchownego mieszkała w wielu miejscach, w tym dwukrotnie w Papui-Nowej Gwinei. Ponownie zamieszkali w Papui Nowej Gwinei, gdy jej mąż został biskupem w Port Moresby.

Miłość do tradycyjnego kultu zainspirowała ją do projektowania i tworzenia szat liturgicznych. Był czas kiedy w Port Moresby wraz z grupą żon innych duchownych wysyłała ornaty do Australii, aby zebrać fundusze dla Kościoła. Teraz Angie projektuje i wykonuje szaty na miarę i na zamówienie. „Najlepsze projekty przychodzą mi do głowy, kiedy powinnam słuchać kazań mojego męża!" – śmieje się. Od niedawna posiada certyfikat haftu ręcznego z Royal School of Needlework [Królewskiej Szkoły Prac Ręcznych]. „Podobała mi się dyscyplina uczenia się na nowo umiejętności, o których myślałam, że je znam – zrozumienie starożytnych technik haftu ręcznego, przekazywanych przez pokolenia".

„Cieszę się, że zostałam wybrana do odzwierciedlenia w tworzonej przeze mnie sztuce, modlitwy kobiet z mojego kraju. Mam wiele wspomnień z organizowania i uczestnictwa w nabożeństwach ŚDM w kraju i za granicą. Uwielbiam to poczucie więzi, jakie sprawia świadomość, że ta sama modlitwa jest odmawiana w wielu językach, kulturach, kościołach, miejscach spotkań i jest ofiarowana Panu Bogu".

Środek wyrazu: tekstylia – haft, aplikacja i metaloplastyka.

Zgodnie z podanym tematem użyłam kilku wyobrażeń, aby przedstawić słowa kluczowe w następujący sposób:

Wolność – otwarte drzwi na ścieżkę prowadzącą przez niekończącą się szeroką panoramę poza horyzont.

Sprawiedliwość – zerwane łańcuchy.

Boży pokój i przebaczenie – gołąb pokoju i lilia pokoju przebijająca się przez chodnik.

Ponad wszystkim tęcza, która reprezentuje wszystko – od historii Noego aż do współczesności – i jest symbolem wszechogarniającej miłości Boga.

NABOŻEŃSTWA ŚWIATOWEGO DNIA MODLITWY

- umacniają wiarę w Jedynego Pana i Zbawiciela
- zbliżają ludzi różnych ras, tradycji wyznaniowych i kultur
- przełamują poczucie izolacji i osamotnienia
- pomagają zauważyć innych i nieść ich brzemiona
- ułatwiają przeistaczanie wiary i modlitwy w czyn
- poprzez wspólną intencję modlitwy tworzą z nas jedną rodzinę